

**สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวงกำหนดธุรกรรมที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖
ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน พ.ศ.**

๑. แก้ไขเพิ่มเติมคำนิยาม

๑.๑ ลูกค้า: ควบรวมคำว่า “ลูกค้า” และ “ผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว” นำนิยามของผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวรวมกับลูกค้าเพื่อแก้ไขปัญหาในการตีความว่ากลุ่มใดคือลูกค้าและกลุ่มใดคือผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

๑.๒ ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ: เพิ่มคำนิยามให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๑.๓ การทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว: เพิ่มคำนิยามให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๒. แก้ไขเกณฑ์วงเงินของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ให้สอดคล้องกัน:

แก้ไขปัญหาความลักลั่นระหว่างสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เพราะ ณ ปัจจุบัน ไม่ได้กำหนดวงเงินธุรกรรมที่ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนประเภทการให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์หรือการโอนเงินอิเล็กทรอนิกส์ของสถาบันการเงิน แต่กลับกำหนดวงเงินดังกล่าวไว้ในผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (กฎกระทรวงกำหนดธุรกรรมที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดวงเงินดังกล่าวไว้ แต่หายไปตอนแก้ไขกฎกระทรวงปี ๒๕๕๙)

๓. ปรับโครงสร้างให้สอดคล้องกัน: นำเกณฑ์ของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ รวมมาไว้ข้อเดียวกันเพื่อความเป็นเอกภาพ เนื่องจากใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน เช่น วงเงินการแสดงผลตอบแทน

๔. ปรับวงเงิน “การให้บริการรับชำระเงินแทน” : เพิ่มวงเงินการแสดงผลตอบแทน “การให้บริการรับชำระเงินแทน” ที่มีร่องรอยความต่อเนื่องรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป เนื่องจากเป็นการให้บริการที่มีความเสี่ยงต่ำ (นำคำว่า “การให้บริการรับชำระเงินแทน” มาจากประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องการกำหนดบริการการชำระเงินภายใต้การกำกับ เพื่อให้สอดคล้องกัน)

๕. เพิ่มร่องรอยความต่อเนื่อง: เพิ่มร่องรอยความต่อเนื่องในการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวและการให้บริการรับชำระเงินแทนไม่ว่าครั้งเดียวหรือหลายครั้ง เพื่อให้สอดคล้องกับ ข้อ ๑๗ ของร่างกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และข้อแนะนำของ FATF